

Gyurcsány most is hazudik, amikor korábbi hazudozásának beismerésével az igazság bajnokának tünteti fel magát. Azt hazudja, hogy nem tudja és nem is érdekli, ki szivárogtatta ki május 27-i zárt pártkörben elmondott beszédét. Holott ő maga a kiszivárogtató, pontosabban azok a hírverési szakemberek, azok az amerikai és izraeli képzett talmudisták, akik rábeszéltek ennek a korábban elmondott beszédnek a nyilvánosságra hozatalára. Ezzel kívánják kivágni magukat a szorult helyzetükből, az általános, az országos lázadással fenyegető, mindenoldalú elégedetlenség katlanából. A kitörés utolsó lehetőségét véelve ebben a fertelmes, négyzetre emelt hazugságban. Végeredményben logikusan gondolkoznak ők. Már az egész társadalom tudja és tudta is, hogy Gyurcsány fő politikai fegyvere a gátlástalan hazudozás, a másik fél befeketítése, démonizálása és a valóság meghamisítása. A zavargásokat az váltotta ki, hogy a tömeg számára kiderült: az országot a legcinikusabb ember vezeti. Nem igaz, hogy valamelyik párt szervezi a kifütyüléseket. Ahol nyílt téren megjelenik, ott kifütyülik, minisztereit kiröhögik. Minden szakma és minden szakmai szervezet, kamara ellene foglal állást, mert mindegyiket becsapta és létében fenyegeti. A rendszerváltásnak nevezett paktum óta ilyen helyzet nem volt az országban, az elégedetlenség ekkora és ennyire általános méreteket nem öltött.

A hétfő éjjeli történések nyomán kiderült, s ez látszik a nyilvánosság előtt folyó sápiótozásukból is, hogy a komprádorbur-zsoázia, a rendszert kezében tartó bankárelit, -kaszt egész rendszere van veszélyben. Ez a velejéig cinikus bankárkaszt, ez a politikai hatalom, ez a kormány elnézte, hogy az ország tartósan nem tud megfelelni az EU pénzügyi követelményeinek és a hiány is csak nőttön nő, nem törődött vele, hogy az ország belesüllyed egy dél-amerikai jellegű összeomlásba, amely az unió számára is kínos, megakadályozza a bővítést, felborítja az összes menetrendet, de most rémülten tapasztalja, hogy a nép mindezt nem tűri tovább. A hatalom megingott, a rendőrség nem őriz és nem véd, ávó pedig nincs. A játszmának vége. Most már nem volna nagy ár Gyurcsány menesztése, de most már az egész magyarországi idegenszívű elit hozzá van kötve a cinikus emberhez. Meg kell védeniök a trágár Gyurcsányt, mert bukása felülvizsgálatot jelent, elszámoltatást, felelősségre vonást. Óriási hibát követtek el, amikor azt hitték, hogy hasbeszéléssel vissza tudják tartani a népet a megszorítások miatti éhséglázadástól és ezzel a dolog el van intézve. A nép azonban a hazugság bevallása és másik hazugsággal való tetézése miatt lázadt fel. Megint először a szabadságért és a tisztességért és csak azután a kenyérért. A magyar zsidóság egy részének korlátlan uralmát és a médiumokban való korlátlan hatalmát a pénz felett semmi sem veszélyeztette volna, ha az Apró–Gyurcsány–Leisztinger klán nem ennyire mohó, ha legalább valamennyire tud mértéket tartani, ha nem sértegeti sorozatosan a magyarságot. Semmi arányérzékük nincs, azt sem tudják, milyen körülmények között kockáztatják az uralmukat. Mert ez éppen akkor történik, amikor a Közel-Kelet legválságosabb óráit éli, amikor Izrael vereségének napjaiban a legszükségesebb volna végtelen türelmű magyar települési terület. A nemzetközi globális elit sem bocsátja meg ezt nekik. Megszerezték az óbudai hajógyári szigetet, de elvesztették a televíziót. Az MTV-t, tulajdonképpen rendőri segédlettel néhány markos fiatalember elfoglalta és megbecstelenítette. Most már hiába lesz mindez fradista ellenforradalomnak kikiáltva, a régi recept szerint, a jelképes hatalomátvétel megtörtént.

Ezért nem volna nagy ár Gyurcsány személye, lemondatása, ha nem éppen magát a komprádorburzsoázia bukását szimbolizálná. Benne vannak a saját maguk kelepcéjében, pontosan ugyanúgy, mint fő támogatójuk, a világot önrablásból indított háborúival tönkretevő USA kormánya. Az erős hazugság New Yorkban sem vált be. Eredményezett ugyan két gyors háborút, egy afganisztánit és egy irakit, amelynek során már többször is bevallották, hogy a háború megindításának oka nem állt fenn, Irak nem rendelkezett tömegpusztító fegyverekkel,

de mindkét háború teljes csőd az USA számára és most már kimenekülni sem tud belőlük. Amit most amerikai módszer szerint, a komprádorburzsoázia nyomására Gyurcsány elkezdett, az olyan, amelyet a magyarság még nem élt át. A Szálasi-puccs, vagy Kádár János november 4-i szovjet segítséggel végrehajtott nemzetiipró hatalomátvétele a történelmi helyzet súlyosságából következően na-gyobb szabású, végzetesebb következményű gaztett volt, ez azonban körmönfonságában, gonoszságában felülmúlja ezeket. Ez a lélek legmélyebb rétegeire ható nemzetgyilkosság, tudományos, kikísérletezett behatolás az egyes ember önbecsülésébe, megalázás és kifordítás. Arra kényszerít mindenkit, hogy fogadja el az elfogadhatatlant, ne higgyen a szemének, egyes emberként, gondolkodóként és erkölcsi lényként adja meg magát és hajoljon meg egy gátlástalan hazudozó minden állítása előtt. Vegye tudomásul, hogy egy hazug ember most a legfőbb instancia. A Gyurcsányt irányító és nyilvánvalóan kézbentartó csoport már nemcsak a közösség összetartó elvi és erkölcsi rendszerének a szétzúzására törekszik, hanem minden egyes embert is meg akar alázni egy korlátlan médiafölény segítségével. Pondrónak, gilisztának, vagy legjobb esetben önálló ítéletalkotásra képtelen ürgének lenyomva.

A jelenség nem elszigetelt, de most úgy látszik, hogy a módszer kipróbálásának színtere a magyar társadalom. Mit bír el egy nemzeti közösség, amelyet ötven éve megfosztottak a függetlenség minimumától is, amelyre egymást váltogatva borították rá a terror és a megengedés, a feltétel nélküli rabszolgaság és az egyéni alkuk váltakozó rendszereit, amelyet megfosztottak a felszabadulás lehetőségétől a rendszerváltásban, amelytől úgyszólván már mindenét elvették. Hogyan lehet egy több ezeréves kultúrával és több mint ezeréves keresztény európai jelenléttel, európai azonosságtudattal rendelkező történelemalkotó népet engedelmes, konformista, lélektelen, nihilista fogyasztó nyájja tenni, hogy lehet úgy kiirtani, hogy ne érezze kiirtásnak és csak robotember minőségben maradjon meg. Csak annyi magyar kell, amennyi új urainak a kiszolgálásához egy pincérmemzetnek szükséges.

Gyurcsány nem magától ennyire merész és ennyire hazard. Irányítják és tekintettel személyisége egyre inkább kiütköző beteges vonásaira, pszichológiailag is kézben tartják. Maga is a kísérlet alanya. A magyar miniszterelnök egy klinikai képződmény, egy miniszterelnöki homunculus.

A helyzetnek, avagy a kísérletnek azonban van egy másik olvasata és jelentése is. A Gyurcsány-szövegelés kiszivárogtatása felháborodást keltett. Valószínű, hogy az első tüntetés megszervezésébe még a szervek is belelógatták a kezüket, szinte nyilvánvaló, hogy akik a kiszivárogtatás és utána Gyurcsány gyors tévék közti pendlizése mellett döntöttek, számoltak tüntetésekkel. Már a kiszivárogtatás előtti napokban behívták a médiaszíntérre olyan kipróbált ügy-lejáratókat, mint a Buzerából felszívott Torgyán, majd mások, akiket aztán a Kossuth térre küldtek hülyeségeket beszélni, a felháborodás mégis mélyről jövő lett. Sok ember ugyan még nem mozdult meg, de az üzenet, a tartás, amivel különösen a fiatalok és az ötvenhatra is emlékező idősebbek a terekre érkeztek azt jelzi, hogy a kísérlet nem sikerült, illetve még nem sikerült.

A mérkőzés nemzet és nemzetrombolók között jelenleg döntetlenre áll. Gyurcsány és köre példátlan erővel rombol és magyaráz félre mindent, de érvelésük bizonytalan, kapkodó és belső ellentmondásoktól terhes. A sikeres művelethez mindannyiójuknak olyan pszichológiai kezelésben kellene részesülniök, mint amelyet Gyurcsány kap, de hát erre nem is mindenki alkalmas. Az ellenállók és felháborodottak ugyanakkor vezénylet nélkül küzdenek. Első este, vasárnap a Kossuth téren többnyire Gyurcsány szövegéből vett idézeteket skandáltak. Nem volt egyetlenegy a foci pályák körletéből ismert faji uszításnak minősíthető bekiabálás és ilyesmi

előhozástól a provokátorok is tartózkodtak. A kis tömeg – öt és tízezer közötti létszámú – feltűnően fegyelmezett és önuralommal bíró volt. Megelégedett azzal, hogy a jelenlétével tüntet. Ez egy vasárnap esti, pusztán a hírek hatására összeverődő megmozdulás esetében biztató volt és a hatalom elbizakodottságára vezetett. Azt hitték, a tömeg szépen eltüntetget és aztán elfárad. Hétfő estére azonban a tömeg megnőtt. És mindjárt jobban kezdett bízni az erejében. A hatóság és a rendőrség nem talált fogást a tömegben. A rendőrök az Országházat védték, ami kötelességük, és szemet hunytak afölött, hogy a tüntetés nincs bejelentve. Belátták, hogy ezért nem verhetik szét az egybegyűlteket. A téren is döntetlen alakult ki. A tömegnek esze ágában sem volt behatolni az Országgyűlésbe, mert az épületet szinte vallásosan tiszteli. A volt tőzsdepalotával, a bűnös MTV-épülettel és az intézménnyel azonban nem ez a helyzet. Ezt nem először akarja bevenni a tömeg. Ugyanazt a hazugságot gyűlöli benne, mint Gyurcsányban. Elfoglalta.

A következő napok, esetleg hetek döntik el, hogyan alakul a magyar helyzet. Mert ez az, végre magyar helyzet. S ebben van a remény. Kimondatlanul ez már magyar kiállás, nemcsak Gyurcsány-ellenes, hanem még szunnyadva, de már magyar szellem, önérzet hatja át a megjelenteket. Az embereket nem elsősorban a megszorító intézkedések miatti felháborodás, hanem az önérzetükben, nemzeti mivoltukban való sértettség vezényli, hozza ki tüntetni. Ez majdnem olyan, mint amilyen ötvenhatban volt, s ez egyszerűen csodálatos. Lám, mindenki téved, aki ettől a nemzettől éhséglázadást kér, vagy azt lát bele mozdulataiba. Ennek a nemzetnek ennyi gyötrés és megalázás után még mindig megvan a méltósága, hogy utcára, akár elvérezni csak eszméért megy. Csak akkor, ha megsértik a méltóságában. A legcsodálatosabb, ami nyomokban már felfedezhető a Gyurcsány-ellenes tüntetésekben az, amit legnagyobb nemzeti drámánkban Katona József „bánki sértődés”-nek költött meg. Ne próbálja befeketíteni senki ezt a magyar éjszakát. A győztes tüntetők, akik korábban kicsavarták a fecskendőt a tűzoltók kezéből – nem is nagyon kellett csavarni – miután elfoglalták a székházat, maguk vitték a vállukon a fecskendőt, hogy a tűzoltók elolthassák a tüzet. Ezt a riporterek nem vették észre? Hol van még egy lázadás a világon, ahol ez megtörténik? Micsoda erkölcsi magasság ez Gyurcsány trágárkodásához képest. Ez már majdnem ötvenhat.

A rossz, magyarellenes, nemzetpusztító rendszert csak egy nemzeti felkelés, nemzeti ellenállás és a magyar nép sértett haragja, magyar önérzetének fellángolása tudja leváltani. De az le tudja. Elkezdődött. S most végre kitartó együttműködéssel be kell fejezni.